

Jeesus korotettuna taivaaseen Ap.t. 1:6-11 ja Hepr. 4:14-16

6. Silloin ne, jotka olivat koolla, kysyivät Jeesukselta: "Herra, tänä aikanako sinä palautat ennalleen Israelin valtakunnan?"

7. Hän sanoi heille: "Ei teidän asianne ole tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa nojalla on asettanut.

8. Mutta te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teidän päällenne, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka."

9. Kun Jeesus oli tämän sanonut, hänet otettiin ylös heidän nähtensä, ja pilvi vei hänet pois heidän näkyvistään.

10. Ja kun he hänen etäännyessään yhä katselivat taivaalle, heidän luonaan seisoivat yhtäkkiä kaksi miestä yllään valkoiset vaatteet.

11. Nämä sanoivat: "Galilean miehet, mitä te seisotte katselemassa taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin luotanne taivaaseen, tulee takaisin samalla tavoin kuin te näitte hänen taivaaseen menevän." (Ap.t)

14. Koska meillä siis on suuri ylipappi, läpi taivaiden kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, pitääkäämme kiinni tunnustuksesta.

15. Eihän meidän ylipappimme ole sellainen, ettei hän voi sääliä meidän heikkouksiamme, sillä hän on ollut kaikessa kiusattu samalla tavoin kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä.

16. Käykäämme siis rohkeasti armon valtaistuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon avuksemme oikeaan aikaan. (Hepr)

Helatorstain merkitys

Mitä sinulle merkitsee se, että kärsittyään ristillä ja noustuaan kuolleista Jeesus astui taivaaseen Isän oikealle puolelle? Mitä Jeesus teki heti astuttuaan taivaaseen? Mikä tehtävä Jeesuksella on nyt taivaassa? Mihin Jeesuksen hallinta taivaasta tähtää? Mihin se haastaa meidät, jotka uskomme Jeesukseen? Millainen rohkaisu ja lohdutus siihen sisältyy? Näihin kysymyksiin keskitymme, kun vietämme helatorstaita, arkipyhää, jonka merkitystä keskiverto suomalainen ei ymmärrä.

Taivaaseen astuminen (6–11)

Ennen taivaaseen astumistaan Jeesus antoi viimeisen opetuksensa maan päällä ollessaan ja teki myös viimeisen tekonsa. Opetus sisälsi oikaisun, lupauksen ja tehtävänannon.

Ennen helluntaita opetuslapset eivät vielä kyenneet ymmärtämään Jeesuksen päämäärää, eivätkä sitä tehtävää, johon heidät oli kutsuttu. Ne, jotka olivat koolla, kysyivät Jeesukselta: "Herra, tänä aikanako sinä palautat ennalleen Israelin valtakunnan?" Jeesus vastasi: "Ei teidän kuulu tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa nojalla on asettanut." (7) Hän ei nuhdellut heitä siitä, että he uskoivat hänen rakentavan Israelille valtakunnan. Jeesus on totisesti niin tekevä. Hän nuhteli heitä väärästä uteliaisuudesta aikoihin ja määrähetkiin.

Mitä ilmaisu "palautat ennalleen Israelin valtakunnan" mahtaa tarkoittaa? Sitä on tulkittu monella tavalla. Vanhan testamentin profetiat ja Jeesuksen opetus omasta paluustaan oli opetuslasten mielissä. Pelastettujen lauma on uskovaan Israeliin oksas-

tettujen valtakunta. Herran omina mekin saamme kerran olla Israelin ennalleen palautetussa valtakunnassa. Se on Kristuksen hallitsema Jumalan läsnäolon kuningaskunta. Samalla Jeesus saattoi viitata myös tuhatvuotiseen valtakuntaan, josta Ilmestyskirja puhuu. Siinä toteutuu kirjaimellisesti Aabrahamin saama lupaus sekä siunauksesta kaikille kansoille että maasta, jonka pelastanut Israel saa omistaa.

Voima

Opetuslapsilla ei liioin ollut vielä kykyä eikä voimaa toteuttaa todistustehtäväänsä. Heidät oli kutsuttu todistajiksi, mutta he pysyivätkin yläsalissa iloiten hengellisestä yhteydestään. Vasta helluntain jälkeen he saivat voiman todistaa Herrasta. *"Mutta te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teihin, ja te olette minun todistajani Jerusalemissa, koko Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin saakka."* (8).

Jeesus muistuttaa tässä jälleen omiensa tehtävästä julistaa evankeliumi kaikille luoduille. Samalla hän osoittaa, että inhimillisesti katsoen mahdoton tehtävä tullaan suorittamaan Pyhän Hengen voimassa. Se on olemukseltaan todistusta Jeesuksesta. "Jeesuksen kehumista" niin kuin eräs lähettitoverini asian ilmaisi. Edelleen on syytä huomata, että tehtävän anto ei ollut: Ensin Jerusalemissa, sitten Juudeassa, sen jälkeen Samariassa ja sen jälkeen kaikkialla maailmassa. Jeesus tarkoitti, että seurakunnan tuli suorittaa tehtävä samanaikaisesti sekä Jerusalemissa että maan äärissä. Seurakunnan lähetysvastuu ulottuu kaikkialle maailmaan, vaikka me nyt sattuisimme olemaan Espoossa. Seurakunnan esirukous ulottuu aivan kaikkialle, vaikka nyt todistaisimmekin lähipiirissämme.

Minkä laatuista helluntaina saatu voima on? Paavali korostaa, ettei evankeliumin julistus ole sanoissa vaan voimassa. Toisaalta hän kertoo, miten Jumalan voima tulee näkyviin heikkoudessa. Seuraava luku kertoo, miten Pyhän Hengen voima alkoi vaikuttaa. Se ei ollut "hengellisten muskeliin" osoittamista, vaan vakuuttuneisuuden voimaa, varmuutta siitä, että ihmisen heikkoudesta huolimatta Jeesuksen Henki toimi heidän kauttaan.

Pyhän Hengen voima ei ole meidän omaa voimaamme, eikä se ole meidän vapaasti käytettävissämme. Vai silloin, kun me olemme Pyhän Hengen käytettävissä, Hänen voimansa pääsee vaikuttamaan. Mutta silloinkin se on vain Hänen voimaansa. Kun Pietari ojensi oikean kätensä nostaakseen ramman miehen kävelemään, hänen vasen kätensä oli Jeesuksen kädessä. Pietari ei parantanut, vaan Herra Jeesus hänen kauttaan. Siksi on vapauttavaa nähdä, miten omassa suurimmassa heikkoudestammekin Pyhän Hengen voima voi vaikuttaa.

Jos Jumalan lakia verrataan rautatiehen, joka johtaa oikeaan. Uskova on kuin sähköjuna, jonka tehtävä on kulkea raiteita myöten. Mutta ilman sähköä, juna ei liikahtakaan eteenpäin. Pyhä Henki on voima, joka kuljettaa Herran omia, mutta ei kuin persoonaton sähkö vaan elävässä henkilösuhteessa Herraan ja Vapahtajaan.

Jeesuksen astuminen taivaaseen (9)

Jeesuksen viimeinen teko lihassa oli hänen katoamisensa opetuslasten silmien edestä. Ylös kohoaminen ja katoaminen ei kuitenkaan merkinnyt sitä, että hän olisi mennyt pois heidän luotaan. Ruumiillisen läsnäolonsa puolesta hänet otettiin "ylös", paikan ja ajan rajoittamattomiin. Jeesus katosi, mutta ei mennyt pois. Hän on kaik-

kialla ja joka päivä kanssamme tämän aikakauden päätökseen asti. Taivaan kirkkaudessaakin Jeesus on yhä edelleen ylösnousemusruumiissaan. Ihminen Jeesus on ihminen Jumalan kirkkauden valtakunnassakin. Samalla hän on myös kokonaan Jumala herruudessaan. Hän on yhä tänäänkin Jumalan ilmoituksen keskus tässä maailmassa ja maailmankaikkeudessa.

Ylimaallinen mutta läheinen taivas (10–11)

Taivas on ylimaallinen, mutta samalla se on lähellä. Jeesuksen katoamista ihmetelleet opetuslapset saivat todisteen siitä, kun heille ilmestyi kaksi miestä valkeissa vaatteissa. Heidät mainitaan nimenomaan miehiksi (10), eikä enkeleiksi samaan tapaan kuin kirkastusvuorella ilmestyneet ihmiset Mooses ja Elia. Yksi oli kadonnut, mutta vierelle ilmestyi kaksi. Ilmestymisellään he kertoivat, että vaikka Jeesusta ei toistaiseksi enää näkynyt, hän oli lähellä. Sitten myös nämä kaksi miestä katosivat yhtäkkiä.

Opetuslapset tiesivät nyt, että Jeesus voi ilmestyä jälleen heidän keskelleen milloin tahansa. Siitä alkoi Jeesuksen paluun odotus. Jokainen Herran oma tarvitsee Jeesuksen paluun odotusta ja Pyhää Henkeä. Vain Jeesusta takaisin odottava Pyhällä Hengellä täytetty seurakunta voi täyttää hänen antamansa tehtävän todistaa hänestä kaikkialla maailmassa.

Missä Jeesus on nyt?

Missä siis Jeesus on nyt? Kun lapset kysyvät sitä meiltä, vastaamme ja ihan oikein: ”Hän on meidän sydämessämme ja meidän keskellämme.” Toisaalta sanomme heille, että Jeesus on taivaassa Isän luona. Lähetyskäsityksessä Jeesus kyllä julisti olevansa omiensa kanssa joka hetki maailmanajan päättymiseen asti, siis nimenomaan myös täällä tänään keskellämme ja myös asumassa sydämissämme.

Se taivaallinen valtakunta, jonka valtaistuimella Jeesus nyt tänään istuu odottaessaan sitä, kunnes hänen vihollisensa alistetaan hänen jalkojensa astinlaudaksi, onkin niin lähellä meitä, että hänen on mahdollista istua myös omiensa sydämien valtaistuimella.

Mitä Jeesus meni tekemään astuessaan Isän oikealle puolelle?

On sanottu, että Heparalaiskirje on viides evankeliumi, koska neljä evankeliumia kertoo, mitä hän teki ollessaan maan päällä ja Heparalaiskirje, mitä hän nyt tekee odottaessaan Isän määräämää päivää, jona hän tulee takaisin maan päälle ”palauttamaan ennalleen Israelin valtakunnan”.

Heparalaiskirje kertoo, että ensi töikseen Isän luokse taivaan kirkkauteen saavuttuaan, Jeesus esitteli Isälle sen uhrin, jonka hän oli Golgatalla suorittanut ihmisten pelastamiseksi. Hän toi siis suurena ylimmäisenä pappina oman verensä uhrin Isän hyväksyttäväksi. Isä otti sen vastaan täydellisenä sovituksena meidän synneistämme ja täydellisenä hyvityksenä oman kunniansa loukkaamisesta.

Sen jälkeen taivaassa suuren ylistysvirren pauhatessa käytiin neuvottelu Isän ja Pojan kanssa: ”Isä, sinä lupasit antaa minulle Pyhän Hengen vuodatettavaksi ihmiskunnan ylle sillä ehdolla, että suorittaisin maailman syntien sovittamisen. Nyt se on tapahtunut ja ylistän sinua, että hyväksyit sen jo ylösnousemuksen aamuna ja nyt otit sen vastaan. Nyt sinun tehtäväsi on lunastaa lupaus siitä, että saan vuodattaa

Pyhän Henkesi ihmiskunnan ylle ja että sinun tulesi pääsee syttymään oman seurakuntasi keskellä.” Isä vastasi: ”En voinut Henkeäni vuodattaa muuta kuin sovitetuille ihmisille. Nyt olet sen tehnyt. Saat vuodattaa Henkeni heille.”

Niin Herra vuodatti helluntaina Pyhän Hengen seurakuntansa ylle: *”Koska hänet siis on korotettu Jumalan oikealle puolelle ja hän on saanut Isältä lupauksen Pyhästä Hengestä, hän on vuodattanut sen, minkä te nyt näette ja kuulette.”* (2:33)

Golgatalla tapahtunut maailman syntien sovitus oli ehto Pyhän Hengen vuodattamiselle. Ajallisesti siis sovitus ensin ja Pyhä Henki sitten. Vastaavasti ihmisen pelastuksessa vanhurskauttaminen eli se, että Jeesuksen elämä ja kuolema luetaan ihmisen omaisuudeksi käy Pyhän Hengen saamisen edellä. Ajallisesti vanhurskauttaminen ja uudestisyntyminen (Pyhän Hengen saaminen) tapahtuvat samalla hetkellä, mutta loogisesti vanhurskauttamien edeltää uudestisyntymistä. Koko pelastus on kokonaan Jumalan suurta lahjaa.

Suuri esirukoilija armoistumella

Luukkaan evankeliumi kertoo, että noustessaan ylös ja astuessaan taivaaseen Jeesus teki sen siunaamalla omiaan.

Heprealaiskirje osoittaa, että Pyhän Hengen vuodattamisen jälkeen Jeesus toimii Isän oikealla puolella meidän Puolustajanamme, puolestapuhujanamme, esirukoilijamme. Isän valtaistuin ei ole enää Herran omille pelottava tuomioistuin vaan ihana armoistuin, josta sanotaan näin:

”Eihän meidän ylipappimme ole sellainen, ettei hän voi sääliä meidän heikkouksiamme, sillä hän on ollut kaikessa kiusattu samalla tavoin kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä. Käykäämme siis rohkeasti armon valtaistuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon avuksemme oikeaan aikaan.” (Hepr. 4:15-16)

Vaikka Jeesus on suuri ja paljon meitä korkeammalla, hän on kuitenkin ystävällinen ja huolehtii meistä hellästi. Hän tuntee myötätuntoa heikkouksiamme kohtaan tavalla, johon kukaan muu ei pysty, sillä hän itse koki kaikki ne kärsimykset ja vaikeudet, jotka kuuluvat meille luontomme langenneessa tilassa. Hän ei kokenut niitä vain siksi, että hän voisi sovittaa meidän syntimme, vaan myös siksi, että hän voisi tuntea myötätuntoa meitä kohtaan.

Hän on synnitön ylipappi: häntä kiusattiin kaikessa kuten meitäkin, mutta ilman syntiä. Saatana kiusasi häntä, mutta hän selvisi ilman syntiä. Me kohtaamme harvoin kiusauksia, jotka eivät aiheuttaisi meille jonkinlaista järkytystä. Meillä on taipumus peräännyä tai langeta, mutta suuri ylipappimme selvisi puhtaana kohtaamisestaan Saatanan kanssa erämaassa ja monissa muissa tilanteissa. Saatana ei löytänyt hänestä mitään syntiä eikä voinut tahraa häntä millään tavalla. Myös Isä koetteli häntä ankarasti, mutta hän ei silti tehnyt syntiä, ei ajatuksissaan, sanoissaan eikä teoissaan. Hän ei tehnyt väkivaltaa, eikä hänen suussa ollut petosta. Hän oli pyhä, viaton ja tahraton, ja sellainen ylipappi sopii meille.

Heikkous ja synti

Meillä uskovilla on usein taipumus puolustella omia syntejämme viittaamalla omiin heikkouksiimme. Näin teemme varsinkin, kun on kysymys sellaisista helmasynneistä ja riippuvuuksista, joihin helposti lankeamme. Heikkous on kuitenkin eri asia kuin

synti tai taipumus syntiin. Heikkous viittaa sekä ruumiilliseen tilaamme tai henkiseen kestokykyymme. Nälkä, väsymys, unettomuus, sairaus, kivut ja ulkoiset paineet ovat aitoja heikkouksia, jotka Jeesuskin joutui kokemaan ruumiissaan ja sielussaan. Heikkouden tilassa meidän on tietenkin vaikeaa kestää kiusauksia syntiin, väärään lohduttautumiseen tai pakenemiseen vaikeuksista, mutta heikkous itsessään ei ole synnin syy eikä sillä voi puolustaa ainoatakaan lankeemusta. Meille on annettu suuri lupaus: *Teitä ei ole kohdannut muu kuin inhimillinen kiusaus. Jumala on uskollinen. Hän ei salli teitä kiusattavan enempää kuin kestätte, vaan salliessaan kiusauksen hän valmistaa myös pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää.* (1. Kor. 10:13) Jos siis kuitenkin lankeamme, syy on kokonaan meissä itsessämme ja meidän on silloin kiireesti tehtävä parannus ja Golgatan uhriveressä omistaa uusi armo voidaksemme jatkaa vaellustamme Herran tahdon mukaan.

Jeesus voitti syvimmissäkin heikkoudessa kaikki kiusaukset. Hän teki myös sen meidän hyväksemme ja hän rientää heti meitä auttamaan, kun käännyimme taisteluissamme häneltä apua pyytämään emmekä kiusoissamme luota omiin mahdollisuuksiimme selvitä.

Apu oikeaan aikaan

Käykäämme siis rohkeasti armon valtaistuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon avuksemme oikeaan aikaan. (Hepr. 4:16)

Armon valtaistuin on paikka, jossa köyhät syntiset voivat kohdata Jumalan ja käsitellä asiansa hänen kanssaan täysin turvallisesti silloinkin, kun he joutuvat katuun suuria syntejään. Jumala olisi voinut perustaa tiukan ja armottoman oikeuden tuomioistuimen, joka jakaisi kuoleman, synnin palkan, kaikille, jotka sen eteen kutsuttaisiin, mutta hän on perustanut armon valtaistuimen. Valtaistuin viestii auktoriteettia ja herättää kunnioitusta ja pelkoa. Armon valtaistuin on suuri rohkaisu jopa suurimmille syntisille. Siellä armo hallitsee ja toimii suvereenilla vapaudella, voimalla ja anteliaisuudella.

Meidän tehtävämme on käydä rukouksessa kaikkine asioinemme armon valtaistuimen eteen. Silloin saamme armon ja löydämme armon avuksi hädän hetkellä. Me saamme armahduksen kaikkien syntiemme anteeksiantamiseksi ja armon sielujemme puhdistamiseksi.

Sen lisäksi, että olemme päivittäin riippuvaisia Jumalasta tarpeidemme tyydyttämisessä, on joitakin aikoja, jolloin tarvitsemme erityisen kipeästi Jumalan armoa ja laupeutta. Me saamme vapaasti tulla Herran eteen rukouksiin ja varautua kiusauksen aikoihin joko vastoinkäymisten tai menestyksen vuoksi, ja erityisesti kuoleman hetkeen. Kun silmämme sulkeutuvat ajassa viimeisen kerran, voimme täysin luottavasti käydä armon istuimen luokse, koska sillä istuu Isän oikealla puolella meidän suuri ja ihmeellinen Ylipappimme. Saamme kasvoista kasvoihin katsella ihmeellistä Vapahtajaamme.

Kristus suurena ylipapinamme on perustana luottamuksellemme, kun lähestymme armon valtaistuinta. Ellei meillä ei olisi Välimiestä, emme voisi tulla rohkeasti Jumalan eteen, sillä olemme syyllisiä ja saastuneita olentoja. Kaikki, mitä teemme, on saastunutta. Emme voi mennä omassa varassamme Jumalan eteen. Me saamme

pääsyn Välimiehen tähden ja voimme rohkeasti mennä kaikkein pyhimpään Jeesuksen veren kautta. Hän on meidän Puolustajamme.

Kun on kysymys synneistämme ja lankeemuksistamme, oikea aika käydä Herran armoistuimen luokse on juuri tänään. Meillä ei ole mitään syytä siirtää parannuksen tekoa myöhemmäksi, sillä tänään on armon ovi auki. Jeesuksen veri riittää suurimpiinkin synteihimme juuri tänään. Ajatus siitä, että meidän pitää ensin riittävän syvästi katua syntejämme, ennen kuin uskallamme käydä Herran eteen, tulee pimeydestä, joka haluaa siirtää parannuksen tekoa tulevaisuuteen paaduttaakseen meidät. Nöyryminen ja syntien tunnustaminen ei tule olemaan tulevaisuudessa yhtään helpompaa kuin nytkään. Meitä kutsutaan tänään armon istuimelle, tänään on oikea aika.

Suuri esirukoilija

Ylipappina Jeesus rukoilee omiensa puolesta. Hän teki niin jo ollessaan maan päällä omiensa kanssa. Johanneksen evankeliumin 17 lukua sanotaan syystä Jeesuksen ylimmäispapilliseksi rukoukseksi. Nyt Isän oikealla puolella hän jatkaa aivan samanlaista rukousta kuin ajassakin:

Minä rukoilen heidän puolestaan. Maailman puolesta minä en rukoile vaan niiden, jotka sinä olet antanut minulle, sillä he ovat sinun. ... Minä olen antanut heille sinun sanasi, ja maailma vihaa heitä, koska he eivät ole maailmasta, niin kuin en minäkään ole maailmasta. En rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta vaan että varjelisit heidät pahasta. He eivät ole maailmasta, niin kuin en minäkään ole maailmasta. Pyhitä heidät totuudessa. Sinun sanasi on totuus. Niin kuin sinä olet lähettänyt minut maailmaan, niin olen minäkin lähettänyt heidät maailmaan. ... Isä, minä tahdon, että myös nämä, jotka olet minulle antanut, olisivat kanssani siellä, missä minä olen, ja näkisivät minun kirkkauteni, jonka sinä olet minulle antanut, koska olet rakastanut minua ennen maailman perustamista. (Joh. 17:9,14-18,24)

Iankaikkisen pelastuksen aikaansaaja

Kun hän oli tullut täydelliseksi, hänestä tuli iankaikkisen pelastuksen aikaansaaja kaikille, jotka ovat hänelle kuuliaisii. Häntä Jumala kutsuu ylipapiksi "Melkisedekin järjestyksen mukaan".(9-10)

Kärsimiensä kautta Jeesus saattoi päätökseen sen osan virastaan, joka oli suoritettava maan päällä, sovittamalla syntien vääryydet. Siinä mielessä hänen sanotaan tulleen täydelliseksi, täydelliseksi sovituksi. Meille se merkitsee sitä, että ei ole ainoatakaan sellaista syntiä, jota katuva ja armoa anova ihminen ei voisi saada anteeksi.

Tällä tavoin hänestä on tullut ihmisten iankaikkisen pelastuksen aikaansaaja. Hän on kärsimyksillään ostanut täydellisen vapautuksen synnistä ja kurjuudesta sekä täydellisen pyhyiden ja onnellisuuden hedelmät kansalleen. Pyhässä Hengessä julistettu evankeliumin sana on meille se väline, jolla pääsemme osalliseksi täydellisestä ja ikuisesta pelastuksesta. Me emme itse kykene mitään pelastukseen lisäämään, sen on Jeesus alusta loppuun kokonaan valmistanut. Siksi yksin hän saa kunnian siitä, että saamme iankaikkisen elämän lahjan. Sen yli kuolemalla ei ole mitään valtaa.

Tämä pelastus annetaan kuitenkin vain niille, jotka tottelevat Kristusta. Ei riitä, että meillä on jonkinlaista opillista tietoa Kristuksesta tai että tunnustamme uskomme häneen, vaan meidän on kuunneltava hänen sanaansa ja toteltava häntä. Erityisesti meiltä kysytään kuuliaisuutta silloin, kun Herra puhuu omalletunnonllemme meidän synneistämme ja laiminlyönneistämme ja vaatii meitä tunnustamaan ja kääntymään hänen puoleensa saadaksemme syntimme anteeksi ja uuden puhdistuksen hänen veressään.

Hänet on korotettu Herraksi, joka hallitsee meitä, sekä Vapahtajaksi, joka pelastaa meidät. Mutta hän on Vapahtaja vain niille, joiden Herra hän on ja jotka ovat halukkaita antamaan hänen hallita itseään. Muita hän pitää vihollisinaan ja kohtelee heitä sen mukaisesti. Mutta niille, jotka tottelevat häntä, omistautuvat hänelle, kieltävät itsensä, ottavat ristinsä ja seuraavat häntä, hän on heidän pelastuksensa alkuunpanija, sen suuri syy, ja he tunnustavat hänet sellaiseksi ikuisesti.

Historian päätökseen johtava Kuningasta

"Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi?" (Hepr. 1:13)

Ilmestyskirjasta näemme, että Jeesus on Isän oikealla puolella johtamassa ihmiskunnan ja koko kosmoksen historiaa kohti suurta ja ihmeellistä päätöstä kohti. Hänellä on kaikki valta sekä taivaassa että maan päällä, vaikka emme sitä vielä täysin kykene havaitsemaan. Hän tulee pian takaisin toimittamaan omilleen oikeuden ja keräämään heidät suureen hääjuhlaansa.

Hänen paluustaan opetuslapsille ilmestyneet enkelit kertovat, että se tapahtuu samalla tavalla kuin hänen taivaaseen astumisensakin. Mielenkiintoinen yksityiskohta on se, että pilvi vei Jeesuksen mukanaan. Kysymys ei varmaankaan ollut mistä tahansa poutapilvestä, jonka taakse Jeesus olisi hävinnyt. Kysymys oli varmaan samasta pilvestä, joka ilmestyi Israelin kansalle erämaavaelluksella ja temppelissä. Se oli myös varmaan se pilvi, jonka keskeltä opetuslapset kirkastusvuorella kuulivat Isän puhuvan ja jonka läsnäolossa he joutuivat kauhun valtaan. Paavali kuvaa Jeesuksen paluuta näin:

"Itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pa-suunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin. Sitten meidät, jotka olemme elossa ja olemme vielä täällä, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin, ja niin saamme aina olla Herran kanssa." (1. Tess. 4:16-17)

Jumalan toimintatapa - pastori Paulin toinen tytär

Pastori Paul joutui viettämään yli 20 vuotta uskonsa tähden vangittuna ja sai jopa kolmesti kuolemantuomion, mutta aivan ihmeen kaupalla hänet vapautettiin ja hän pääsi palaamaan kotiinsa. Saatamme kuvitella, mikä ilo olikaan perheelle, kun hän pääsi kotiin. Mutta hänen toinen tyttärensä ei ollut siitä kiitollinen, pikemminkin oli täynnä katkeruutta ja vihaa.

Kun Paul vangittiin, tämä tytär oli vasta kuukauden ikäinen vauva. Silloin elettiin Kiinan kulttuurivallankumouksen kiihkeintä vaihetta. Tytär joutui kasvamaan ilman isää ja oli nyt jo aikuinen ja työelämässä. Hän oli lahjakas, mutta vaikka kuinka hän

yritti, yhteiskunta ei hyväksynyt häntä jäsenekseen ja halveksi häntä. Se johtui siitä, että hänen isänsä oli julistanut Jeesusta ja oli siksi vastavallankumouksellinen. Sellaisen tyttärenä hänellä ei ollut mitään tulevaisuutta. Siksi hän oli masentunut ja lyöty.

Kun isä sitten saapui ja rukoili, hän huusi: "Vieläkö sinä rukoilet?" ja yritti estää tätä lukemasta Raamattua. Heidän kodissa ei ollut kuin yksi huone. Pelkästä isän näkemisestä hän räjähti ja alkoi heitellä esineitä ja kohdisti vihansa myös äitiin. Niin tuultunut oli tilanne, että muiden sisarusten tullessakaan hän ei rauhoittunut.

Vankilasta päässyt Paul määrättiin tekemään raskasta pakkotyötä sairaalassa. Kotimatka tapahtui usealla eri bussilla. Kun hän iltana kymmeneltä raskaan työpäivän jälkeen saapui, hän ei ehtinyt ennen, kuin tytär oli jo nukkumassa. Usein hän valitti, että koti oli hänelle raskaampi paikka kuin vankila.

Kun tällaista oli jatkunut useita kuukausia eikä mikään auttanut, Paul rukoili: "Herra, en tiedä mitä voisin tehdä." Herra vastasi silloin: "Kyllä vielä on olemassa vaihtoehto, se on ristin tie." Sitten Herra muistutti Paulia Golgatan tien eri vaiheista. "Siitä kun pääsit puoli vuotta sitten vankilasta, et ole kertaakaan yrittänyt lohduttaa tyttäresi." "Totta, minussa on vikaa. Mutta tyttäreni ei usko Jumalaan ja minä olen evankelista. Jos nöyryyden ja pyydän häneltä anteeksi, menetän kunnioitukseni ja arvostukseni isänä." Se oli hänen sydämensä tila.

"Menetätkö kunnioituksen, jos teet parannuksen? Minä laskeuduin sinua varten maan päälle, synnyin tallissa. Menetinkö minä sillä arvoni Jumalan Poikana?" Lopulta Paul murtui Pyhän Hengen puhuttelussa. "Niin, olen tehnyt syntiä. Tytär muuttui minulle vastenmieliseksi, kyllästyin häneen. Se ei ole sitä Jumalan rakkautta, mitä opetan muille. Haluan pyytää häneltä anteeksi."

Sinä iltana töistä päästyään pastori Paul palasi aikaisin kotiin. Tytär tuli myöhemmin ja nähdessään isänsä oli jo vihan vallassa. Kun isä sanoi haluavansa pyytää anteeksi, hän hyökkäsi sanoen: "Mitä? Inhoiletko?" "Ei siitä ei ole kysymys. Siitä kun puoli vuotta sitten palasin kotiin, en ole kertaakaan sanonut sinulle yhtään lempeää sanaa, vaikka tiesin, että minun vuokseni sinä olet joutunut kokemaan hirvittävää kohtelua, ihmiset ovat halveksineet sinua ja sinulta on viety tulevaisuus. Kaikki se on minun syytäni. Voisitko antaa minulle anteeksi? En enää halua pitää sinulle nuhdesaarnoja, en halua riidellä kanssasi. Minä olen kaikessa ollut väärässä. Tyttäreni, voisitko antaa anteeksi syntiselle isällesi." Kun isä tunnusti syyllisyytensä kyynelissä, tytär vaikenä. Hän näki, että toisin kuin ennen isä ei yrittänyt Raamatun sanoin nuhdella häntä vaan ainoastaan pysyi toistuvasti anteeksi.

Silloin se tapahtui. Yhtäkkiä tytär alkoikin ensi kertaa puhua pehmeään sävyyn: "Isä, minussa on vika. Vähän myöhemmin hän jatkoi: "Isä saisinko minäkin lukea sitä kirjaa?" ja pyysi saada Raamatun. Hän alkoi kysellä sitä lukien: "Mitä tämä tarkoittaa?" Kun isä alkoi laulaa virttä, hän pyysi: "Opetä minulle se laulu!" Hänen sydämensä suunta muuttui, se aukeni Jeesukselle.

Kaksi viikkoa myöhemmin hän sai kutsun ystävänsä kotiin. Se perheen kaikki jäsenet olivat kristittyjä ja heillä pidettiin joka lauantai-ilta kotikirkon kokous. Vaikka hän meni sinne siitä tietämättä, ei hän kehdannut heti poistua, joten hän osallistui siihen, kun ei muutakaan voinut. Ystävän isä piti puheen ja sen aihe oli Johanneksen kolmannen luvun uudestisyntyminen. Ennen kuin puhe ehti päättyä, tytär alkoi ääneen itkeä ja tehdä parannusta. Hänen katumusrukouksensa kesti yli ilta kymmenen. Keskiyöllä hän sanoi: "Setä, minun on palattava kotiin pyytämään anteeksi isältään." Niin hän lähti. Siitä päivästä hänen elämänsä muuttui täysin. Töistä palattuaan hän ryhtyi heti auttamaan äitiään ja aamulla hän pyysi isältä: "Emmekö voisi rukoilla yhdessä. Haluaisin oppia rukoilemaan."

Pastori Paul kertoi, että kysymys olikin hänen omasta todistuksestaan Jeesuksesta Kristuksesta. Kaikkina aikoina riippumatta olosuhteista Herralla on meitä varten ikuisesti pätevä menetelmä, "ristin tie", jolla pahimmatkin ihmissuhderistiriidat voidaan ratkaista. Jos nöyryyimme kulkemaan sitä tietä, Herra lupaa muuttaa meidät kokonaan uudeksi, osallisuuteen Jumalan elämästä. Se on Jumalan menetelmä. Tästä toisesta tyttärestä tuli hänen vanhempiansa evankelioimistyön ja seurakuntatyön vahva tukija ja heille Herran käyttämä korvaamattoman tärkeä astia. Kunniat siitä Herralle!

Jeesus sanoi: *"Minä olen tie, totuus ja elämä."* (Joh. 14:6a)

Entä sinä?

Jeesus on suuri ylipappi, joka uhrillaan Golgatan ristillä vuodatti verensä sinunkin syntiesi sovitukseksi. Mutta tunnetko sinä jo hänet? Ellet, hän kutsuu sinua tänään luokseen. Hän on suuri ylipappi, joka istuu armon valtaistuimella. Sinäkin saat rohkeasti käydä hänen luokseen, tunnustaa kaikki syntisi ja laiminlyöntisi ja saat pyytää häntä elämäsi Herraksi ja Vapahtajaksi. Jos taivut hänen edessään kuuliaisuuteen, pääset osalliseksi iankaikkisesta elämästä, joka alkaa täällä jo maan päällä mutta jatkuu iäti taivaallisessa kirkkaudessa. Jeesus Kristus haluaa olla sinun ylipappisi, mutta haluatko sinä hänet Kuninkaaksesi?

Jos tunnet jo Jeesuksen, muista, että tänäänkin saat kaikkine tarpeinesi käydä hänen luokseen ja omistaa uuden armon avuksesi. Hän ymmärtää ja lohduttaa ja auttaa sinua myös murheen synkkinä päivinä. Myös tänään. Kerro kaikki taakkasi hänelle, sillä hänellä on sinua varten varattu uusi armo tänäänkin.